

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **J. D.**, bývajúcej v P., proti žalovanému **P. spol. s r.o.**, P., o vydanie **bezdôvodného obohatenia**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10 C 223/2009, o dovolaní JUDr. V. S., advokátky so sídlom v P., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. mája 2012 sp. zn. 20 Co 100/2012, 20 Co 101/2012 v spojení s opravným uznesením zo 6. decembra 2012 sp. zn. 20 Co 100/2012, 20 Co 101/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením zo 14. marca 2012 č.k. 10 C 223/2009-93 uložil právnej zástupkyňi žalobkyne JUDr. V. S. poriadkovú pokutu 100 Eur za nedodržanie pokynu súdu vyjadriť sa v stanovenej lehote k doručenému znaleckému posudku. Výhrady voči znaleckému posudku prednesené na pojednávaní 14. marca 2012 mali za následok jeho odročenie. Súd prvého stupňa mal za to, že boli splnené zákonné predpoklady podľa § 53 ods. 1 O.s.p. na uloženie poriadkovej pokuty. Výška udelenej poriadkovej pokuty je podľa názoru súdu prvého stupňa na dolnej hranici maximálnej sadzby, ktorú stanovuje zákon, vzhľadom na charakter správania sa, ktoré bolo dôvodom uloženia pokuty.

Krajský súd v Prešove uznesením z 31. mája 2012 sp. zn. 20 Co 100/2012, 20 Co 101/2012 na odvolanie advokátky JUDr. V. S. zmenil uznesenie okresného súdu zo 14. marca 2012 č.k. 10 C 223/2009-93 tak, že uložil právnej zástupkyňi žalobkyne poriadkovú

pokutu 50 Eur s povinnosťou ju zaplatiť na účet Okresného súdu Prešov do 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Bol toho názoru, že právna zástupkyňa svojím konaním hrubo sťažila postup súdu a podmienky, za ktorých môže súd uložiť poriadkovú pokutu, boli splnené. Pretože súdom prvého stupňa neboli správne zohľadnené tak charakter, ako aj kvantita porušenia povinnosti, odvolací súd postupom podľa § 220 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že uložil právnej zástupkyňe žalobkyne poriadkovú pokutu 50 Eur.

Proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 12. apríla 2012 č.k. 10 C 223/2009-101, ktorým bol ustanovený znalec z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľnosti na podanie znaleckého posudku, podala odvolanie žalobkyňa. Odvolací súd druhým výrokom označeného uznesenia odmietol jej odvolanie s poukazom na § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Zároveň (tretím výrokom) rozhodol, že sudca Okresného súdu Prešov JUDr. M. B. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, keď nezistil splnenie zákonných predpokladov uvedených v § 14 ods. 1 a 3 O.s.p.

Proti zmeňujúcemu výroku podala dovolanie advokátka JUDr. V. S., ktorá prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 238 O.s.p. (zrejme z § 239 ods. 1) a ako dovolací dôvod uviedla nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Za ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa k podanému znaleckému posudku včas nevyjadrila, považovala zlý zdravotný stav žalobkyne, ktorý jej bránil skontaktovať sa so žalobkyňou, ktorá so znaleckým posudkom nesúhlasila, navyše nemala záujem sťažovať postup súdu a súdu sa náležite ospravedlnila. Žiadala, aby dovolací súd zmenil uznesenie súdu v napadnutom výroku tak, že v súlade s § 53 ods. 4 O.s.p. jej uloženú poriadkovú pokutu odpustí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba na to oprávnená, skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o poriadkovej pokute, teda uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a to bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania dovolateľky je preto v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia. Existencia niektorej z vád uvedených v § 237 O.s.p. však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a ani dovolateľkou namietaná.

Keďže prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková